

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

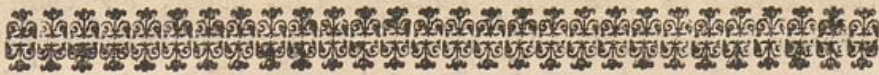
**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

Appendix. Seu brevis ad alias Materias digressio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

APPENDIX.

Seu brevis ad alias materias digressio.

Actenus de Sacramento Pœnitentiæ, nunc ad alias materias digredimur; & hanc Appendicem, ut in partirione operis monui, reliquo operi liberalis adjicio. Faciam id porrò non operosè sed obiter, & levi manu scopas ventilans eorum sordes in brevem cumulum colligam; nec multum concordix sollicitus aut ordinis, ut primo quodque occurret, ita primo dicetur: facit præterea R. P. Philippus De Vos, cum aliis, tum nuperis suis Theſibus, quibus Gummarum dogmata discutit, ut sæpè præterire eum & aliquantum ei parcere possim.

De Libertate.

Jansenius hîc & Gummarus uno prorsus ore loquuntur, audiamus.

1. Jansenius lib. 6. de Grat. Chri. Salv. col. 648. & seq. docet, amorem beatificum esse liberum, & probat, quia fit cum volumus; quia est in nostra potestate; quia sumus illius Domini; inter alia; *hoc ipso quo volens erit voluntas,*

O o 3

erit

erit idcirco in potestate, quia fiet cum volet, & consequenter libera & col. 651. est enim (voluntas beatifica) in potestate nostra, sumus ejus Domini, suspendimus eam quando volumus. Gummarus in compendio 2. edit. pag. 23. ita habet amor beatificus, est actus humanus, & perfectè voluntarius ac proinde liber libertate essentiali: & probat in dictatis, quia per illam quod volumus facimus, sumus igitur futuri Domini istius amoris, sive futurus est iste actus in potestate nostra. En alterum Jansenium.

2. Jansenius ibid. col. 653. contendit voluntatem beatificam esse magis liberam, quam sit voluntas viatoris; & rationem dat; per nullam enim voluntatem magis volumus, ideoque nulla magis adest cum volumus, nullaque magis in nostra potestate, adeoque nulla magis libera.

Jansenius, Gummarus inquam; semper hic erro. In ipso amore beatifico major est à necessitate libertas, quam modo est in ullo amore viatoris. Rationem dat in dictatis: Quia nulla actio hominis in hoc statu naturæ lapsæ ita est in potestate nostra, ac proinde nulla tam justo titulo vocatur humana, quam amor beatificus. Da discrimen, & eris mihi magnus Apollo. Brevis hic sum, supplebit cætera Gerardus van Vianen toto suo de libertate adversus Gummarum Libello, qui & suo conformia principio Corollaria ex Janseniano dogmate Janseniana deducit.

De

*De discrimine inter gratiam natura lapsa,
& natura integra.*

Calvinus illud inter utramque discrimen statuit; quod gratia naturæ integræ esset ejusmodi, ut liberum arbitrium eam desereret, si vellet, & si vellet, in ea permaneret, non ita gratia naturæ lapsæ, quæ potentior ipsum velle seu ipsam actionem inferat: audi eum in Antidoto Conc. Trid. *Hallucinantur* (Tridentini Patres) *quod motum nobis offerri somniant, qui mediam electionem nobis relinquat: denique in eo falluntur quod NULLUM OBSERVANT INTER REGENERATIONIS GRATIAM ET PRIMAM, QUÆ ADÆ DATA FUERAT, DISCRIMEN: quod diligenter Augustinus exponit. Istam, inquit, gratiam non habuit primus homo, qua numquam vellet esse malus; TALE QUIPPE ERAT ADJUTORIUM QUOD DESERERET, CUM VELLE, ET IN QUO PERMANERET, SI VELLE, NON QUO FIERET, UT VELLE; sed POTENTIOR est gratia in secundo Adam, QUÆ FIT ETIAM UT VELIMUS: Eodem modo loquitur lib. 5. contra Pighium pag. 204. & alibi.*

Hoc ex Calvino discrimen hausit Jansenius, & toto passim opere, ac præsertim lib. 2. de Gratia Christ. cap. 3. & sex sequentibus; sed de Jansenio non agimus, veniamus ad Trium-Viros.

Gummarus idem illud statuit cum Calvino & Jansenio in compendio pag. 53. *Qui de Christi Gratia bene sentiunt*

cum

cum Augustino dicunt, quod in hoc statu (naturæ lapsæ) non tantum det posse, ut olim (in statu naturæ integræ) sed & velle. Idem operosè contendit in Thesisibus 14. Jan. 1683.

Macarius in Tyroc. pag. 126. nimis diversæ sunt operationes, & attributa status innocentia & naturæ lapsæ, quam ut combinari possint: hæc determinat liberum arbitrium ad agendum, illa determinatur à libero arbitrio, HÆC DAT voluntati infirmæ ACTIONEM & meritum, illa TANTUM DONABAT naturæ sanæ POSSE ELICERE actionem meritoriam.

Gabriëlis in damnata morali pag. 13. non solum dans adiutorium, quo perseverare possint, si velint, sed quo velint & invictissime velint, & quo fiat, ut revera perseverent usque in finem & salvi fiant, IN QUO CONSISTIT DIFFERENTIA GRATIÆ HUIUS STATUS, A GRATIA PRIMI STATUS, quæ tantum dabat posse perseverare, non autem velle, sicque erat subjecta libero arbitrio.

Hinc primo fluit: secunda propositio in Jansenio damnata ab Innocentio X. & Alexandro VII. interiori gratia in statu naturæ lapsæ numquam resistitur; ut consideranti patet: nam ubi ea est, infert ipsum velle, & ut resisteret, deberet nolle.

Fluit secundo tertia propositio in eodem damnata ad merendum & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: nam ubi gratia naturæ lapsæ est, quæ infert ipsum velle, necessario vult voluntas, licet non coactè, & tamen per illud velle meretur.

Fluit

ET INFELIX CONCORDIA. 297

Fluit 3. prima Propositio in eodem damnata : *aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus & conantibus, secundum præsentem, quas habent, vires sunt impossibila, deest quoque illis gratia, quæ possibilia fiant* : nam qui non observat præceptum non habet gratiam naturæ lapsæ, si enim hanc haberet, cum hæc inferat ipsum velle, utique observaret præceptum, atqui tamen sine illa gratia impossibile est, ut præceptum observet, ergo &c.

De statu integritatis & naturæ puræ.

IN hac materia variæ Propositiones Bajanæ damnatæ sunt à tribus Pontificibus Pio V. Gregorio XIII. & Urbano VIII. inter alias hæc 26. *Integritas primæ creationis non fuit indebita humanæ naturæ exaltatio, sed naturalis ejus conditio.* Hujus damnatæ hæc est contradictoria *integritas primæ creationis fuit indebita humanæ naturæ exaltatio & non naturalis ejus conditio* ergo qui hanc contradictoriam negat, impingit in damnatam; sed negat hanc Macarius dum in Tyroci. pag. 224. adstruit impossibilitatem naturæ puræ seu integræ, nam si integritas humanæ naturæ indebita est, si non est naturalis conditio, ut habet contradictoria damnatæ, cur, amabo, ab omnipotenti Deo condi humana natura non possit sine eo, quod nec naturale sibi est, nec debitum? quod si creati talis non potest, ut vult Macarius, naturalis pro-
P p
fectò

fectò ea sit conditio, & non indebita humanæ naturæ exaltatio necesse est: atque en damnatam.

At non abhorret Macarius; nam illud sustinet in Tyrocinio pag. 159. quod *quædam ex propositionibus vulgò Bajanis in rigore sint veræ, & ut ajunt Pontifices in illa Bulla, nonnullæ aliquo pacto sustineri possent in rigore, & proprio verborum sensu.* Periculosa doctrina, quæ & Bullas Pontificias eludat, & ad Bajanas promiscue docendas laxissimam viam aperiat; cæterum vetus hæc lis de famoso illo commate, seu distinctiva virgula, videri potest in speciminibus parte 2. c. 1. §. 4. per totum.

De Charitate.

BAjanizant hic multipliciter Gummarus & Macarius: proscriptæ sunt, hæc 33. *omnis amor creaturæ rationalis aut vitiosa est cupiditas, quâ mundus diligitur, quæ à Ioanne prohibetur, aut laudabilis illa caritas, quâ per Spiritum Sanctum in corde diffusa Deus amatur.* Et hæc 16. *non est vera legis obedientia, quæ fit sine caritate: utramque sustinent ac tuentur pro viribus; & primam quidem Macarius in Thesisibus 9. & 10. Maii 1675. Vel casto amore nos sursum ferri, vel damnabili cupiditate deorsum deprimi, est necessum.* Et pluribus in Tyrocin. à pag. 171. & præsertim pag. 175. de caritate & cupiditate, ita loquitur *Hi duo fontes, quasi duæ reginæ sunt, dividentes inter se bonum*

ET INFELIX CONCORDIA. 299

num & malum &c. similiter Gummarus in Thesibus de caritate conclus. 2. ut ex ipso titulo licet colligere: *Amor creaturæ rationalis adæquatè dividitur in castam dilectionem Dei, sive caritatem saltem late dictam, & cupiditatem; & planius in responsione ad accusat. 13. compendii, conforme id esse dicit doctrinæ Lovaniensium; non agnoscunt, ait, nisi duas radices, ex quibus procedunt omnes actus humani, caritatem late sumptam sive dilectionem Dei, & cupiditatem sive amorem sui: gratias debent plurimas Gummaro Lovanienses, quod eorum doctrinam tam nitidè Bajanâ labe aspergat.*

Secundum clare habes in Gummariano compendio pag. 71. *nec potest sine illa (dilectione Dei propter se) exerceri opus unde quaque bonum, imo nec tale, quod caret omni prorsus culpa: tantum scilicet hic à Bajo, quantum alibi à Jansenio recedit. Clarum item & breve est illud Macarii pag. 168. quod omnis actus virtutis (vera legis obedientia virtus est) debeat esse elicitus aut imperatus à caritate.* Ex his aliisque quæ congeri in hanc Appendicem possent plurima, sua (si luberet) confectaria traherem, sed non lubet, & fastidiosum est, præsertim si nullus fructus speretur, alienas sordes movere.

Venio nunc ad schedam funebrem Macarii, neque enim ea, quæ ibi tam speciosè de ejus libris, eorumque doctrina lego, alio opportunius loco elevem, quam ubi recentem plane tot ejus errorum memoriam habemus, &

300 TRIUM-VIRORUM VANA
in ipso deprehensum Bajanismo tenemus. Nunc tibi illum
habe.

*Anno à verbo incarnato 1680. die 26. Februarii in Abbatia
S. Michaëlis Sacri & Canonici Ordinis Præmonstratensis
Antverpiæ obiit dilectus nobis in Christo Confrater R. D.
Macarius Havermans (hic me locus admonet Licentiatum
non fuisse eum Theologiæ, quem ego passim eruditissimum
compellavi; levis is fuit error & felix ignorantia, quæ nil
peccavit, nisi quod honestius virum & humanius salutaverit)
reliqua porro, quæ ad vitam ejus moresque spectant, quo-
rum Censor esse nolim, uno saltu prætereuntes ad doctri-
næ commendationem veniamus: *super excelsam S. Theo-
logiæ Cathedram positus lucebat & ardebat; oculis ægris
odiosus, puris amabilis; doctrina ejus variis Libris contenta
Sanctissimo Domino exhibita sine nævo inventa est.* En tibi,
Lector, novam Approbationem: sine nævo inventa est
doctrina in Libris Macarii, quæ in P. Gabriëlis errorum dam-
nata est; sine nævo inventa doctrina est, quæ à tribus Pon-
tificibus proscripita est, credant id posteris, ego hanc appro-
bationem fictitis aliis apponam, quibus & Gumhari Metho-
dus approbata fingitur, & Lovaniensis Censura; cujus quidem
ridiculam Approbationem Pontificio primum nomine tur-
gidam, paulatim deinde extenuari vidimus, & à Pontifice
ad Cardinales, ab his ad quatuor Theologos ad id deputatos,
ab illis ad Assessorem S. Officii, tum ad Organum assessoris
descensum, ac per illud organum in auras denique ventosque
evanuisse.*